

[Hans Conrad Koefoed.]

findes en Del Bornholmere, der nødvendigvis maa herover for at varetage deres Erhvervs Interesser. Her slaar Flyvningen ikke til, alene af den Grund, at den er for dyr for den almindelige Befolkning. Derimod kunde man skabe en sikker og betryggende Forbindelse over Ystad, og vi vil meget henstille, at man allerede nu tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

De bornholmske Rutebaade, saavel Dampskibsselskabet af 1866 som Østbornholms Dampskibsselskab, sejler for Tiden med et betydeligt Underskud pr. Tur, og selv om særlig Dampskibsselskabet af 1866 maa siges at være et velfunderet Selskab, kan man under disse Omstændigheder ikke forvente, at Dampskibsselskaberne vil føle sig forpligtede til at opretholde den daglige Forbindelse. Vi maa derfor mene, at det naturlige vilde være, om man fra Statens Side ydede et Tilskud til Forbindelsens Opretholdelse. Dette kunde gøres ved, som det ogsaa er sket tidligere under besværlige Omstændigheder, at yde direkte Tilskud til Ruterens Opretholdelse eller ved at forhøje den Godtgørelse, som ydes for Postbesørgelsen.

Angaaende det sidste er der allerede for nogen Tid siden fra de bornholmske Rigsdagsmænds Side rettet Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Men det synes, som om Postvæsenet er ret uvilligt til at forhøje Godtgørelsen. Vi maa imidlertid nære den Opfattelse, at det her drejer sig om andet og mere end et Væsens naturlige Interesse i den billigst mulige Administration. Vi Bornholmere er jo uden Skyld i, at krigsmæssige Foranstaltninger i særlig Grad har ramt os, og vi maa holde for, at Staten har Pligt til at afbøde den Skade, som derved forvoldes.

Idet jeg sluttelig vil pege paa den Betydning, en Rute over Sverige vil have for Turistlivet paa Bornholm, dersom de nuværende Tilstande raader ogsaa til den kommende Sommer, skal jeg indtrængende henstille hele dette Spørgsmaal til rette vedkommendes velvillige og hurtige Overvejelse.

Hartel: Først ønsker jeg at takke den højtærede Handelsminister for en Del af det Svar, han gav mig med Hensyn til de Anker, jeg havde rejst i Forbindelse med Stavetrusten, dens Virksomhed og dens Prisansættelse; men jeg vil indrømme, at Ministerens Redebonhed til at svare var større, end hans Evne har været til at handle

og til at gennemføre det, som han jo faktisk selv har udtalt at han med mig er enig i.

Jeg har bemærket mig det Fremskridt, der er sket i Sagen med Hensyn til Stavetrusten, idet jeg anerkender, naar Ministeren siger, at Skovene ikke fremtidig vil være forpligtede til udelukkende at sælge til de til Sammenslutningen hørende Virksomheder, men ogsaa kan sælge til andre. Jeg anerkender, at dette er naaet, men ud over dette er vi ikke kommet videre, end vi stod, da denne Sag blev rejst. De danske Stavefabrikkers Fælleskontor kan stadig sætte Tommeskruen paa Bødkerne og nægte disse Folk Aarsbonus, som ikke køber Rub og Stub hos Trusten, og det er det, jeg er en stærk Modstander af.

Ministeren havde lovet i sin Tale den 11. Maj, at der skulde ske en Forandring paa dette Omraade. Han brugte, det anerkender jeg, den forsigtige Vending: efter hvad der er meddelt mig, men det skulde nødvendig være saaledes, at Priskontrolraadet skulde give Ministeren Oplysninger til Videregivelse her i Tinget, som ikke var strengt korrekte, og Ministeren indkasserede da ogsaa uden nærmere Forbehold den Tak, som jeg ydede ham for hans Svar ved den Lejlighed; men jeg takkede altsaa aabenbart for mere, end jeg modtog.

Spørgsmaalet er: Hvorfor har Raadet egentlig maattet, om jeg saa maa kalde det, strække Geværet over for Trusten? Det er dog Ministerens Opfattelse, at denne Bonusordning skal ophæves, som er den helt rigtige, men lige saa vigtigt som dette Spørgsmaal er ogsaa Spørgsmaalet om Prisen. Den 8. Maj meddelte Raadet i et Brev til vor Rigsdagsgruppe følgende: Det tilføjes, at Spørgsmaalet om Rimeligheden af de af Foreningen fastsatte Priser fortsat er til Behandling i Raadet. Ja, man undersøger og undersøger, jeg ved ikke, om det nu er paa fjerde eller femte Aar, og kommer stadig ikke ud af Flækken med denne Sag. Spørgsmaalet er da, om der er Huller i Loven. Frygter Raadet for, at hvis det kommer med et Paalæg over for Trusten, skal det blive underkendt ved Domstolene? Jeg har set af en Betænkning, som Arbejdernes Erhvervsraad har udgivet, at man inden for Erhvervsraadet nærer sideløbende Betæneligheder over for Prisaftaleloven, som jeg nærer, og det skulde kun glæde mig, om mit Arbejde skulde vinde Støtte fra den Side, idet der da maa være Haab om at naa frem til en Revision.

Efter min Opfattelse er Lovens § 9 den centrale Bestemmelse, og efter den